

MANNTAL Á ÍSLANDI

1801

SUÐURAMT

*Ættfræðifélagið gaf út
með styrk úr ríkissjóði og Þjóðhátiðarsjóði
og aðstoð Þjóðskjalasafns Íslands*

REYKJAVÍK
PRENTSMIÐJAN HÓLAR HF.
1978

EFNISYFIRLIT

Formáli	VII
Um útgáfuna	VIII
Skjöl um manntalið 1801	X
Töflur um manntalið 1801	XIV
Mynd úr frumriti	XVI
Skaftafellssýsla	I- 68
Stafafellssókn 1 – Bjarnanessókn 5 – Hoffellsókn 10 – Einholtsókn 12 – Kálfafellssókn í Suðursveit 17 – Sandfellssókn 22 – Hofssókn 24 – Kálfafellssókn í Fljótshverfi 26 – Kirkjubæjklausturssókn 29 – Ásasókn 38 – Búlandssókn 40 – Meðallandssókn 42 – Þykkvabækarklausturssókn 49 – Reynissókn 51 – Höfðabrekkusókn 58 – Dyrhólasókn 60 – Sólheimasókn 65	69-182
Rangárvallasýsla	183-187
Eyvindarhólasókn 69 – Steinásókn 75 – Skógasókn 79 – Holtssókn 81 – Stóradalssókn 90 – Teigsókn 96 – Hlíðarendasókn 100 – Eyvindarmúlasókn 102 – Breiðabólstaðarsókn 105 – Krosssókn 115 – Voðmúlastaðasókn 123 – Skúmsstaðasókn 129 – Stórlófshvolssókn 134 – Oddasókn 138 – Keldnasókn 147 – Gunnarholtsókn 151 – Stóruvallasókn 153 – Klofasókn 158 – Skarðssókn 160 – Marteinstungusókn 163 – Hagasókn 167 – Árbæjarsókn 169 – Kálfholtssókn 172 – Ássókn 176 – Háfssókn 178	188-319
Vestmannaeyjar	320-392
Ofanleitissókn 183 – Kirkjubæjarsókn 185	393-402
Árnессýsla	403-433
Villingaholtssókn 188 – Hróarsholtssókn 194 – Gaulverjabækarsókn 196 – Stokkseyrarsókn 208 – Kaldaðarnessókn 221 – Hraungerðissókn 225 – Laugardælasókn 229 – Hjálmholtssókn 236 – Ólafsvallasókn 238 – Hrepphólasókn 245 – Stóranúppssókn 251 – Hrunasókn 256 – Tungufellssókn 261 – Reykjadalssókn 262 – Torfastaðasókn 265 – Haukadalsókn 269 – Bræðratungusókn 272 – Skálholtssókn 274 – Miðdalssókn 278 – Úthlíðarsókn 282 – Mosfellssókn 284 – Klausturhólasókn 288 – Búrfellssókn 292 – Þingvallasókn 295 – Úlfhljótsvatnssókn 298 – Arnarbælissókn 301 – Reykjasókn 307 – Hjallasókn 311 – Strandarsókn 316	434-487
Gullbringusýsla	489-492
Krísvíkursókn 320 – Grindavíkursókn 321 – Hvalsnessókn 326 – Kirkjuvogssókn 331 – Njarðvíursókn 333 – Útskálasókn 337 – Kálfatjarnarsókn 346 – Garðasókn 354 – Bessastaðasókn 368 – Reykjavíkursókn 377 – Viðeyjarsókn 391	
Reykjavíkurkaupstaður	
Kjósarsýsla	
Mosfellssókn 403 – Gufunessókn 409 – Saurbæjarsókn á Kjalarnesi 415 – Brautarholtssókn 420 – Reynivallasókn 425 – Meðalfellssókn 432	
Borgarfjarðarsýsla	
Saurbæjarsókn á Hvalfjarðarströnd 434 – Garðasókn 439 – Innrihlímssókn 451 – Melasókn 454 – Leirásókn 458 – Hvanneyrarsókn 463 – Bæjarsókn 469 – Lundarsókn 472 – Fitjasókn 476 – Reykholtssókn 478 – Húsafellssókn 485 – Stóraássókn 486	
Orðasafn	

ÞJÓÐSKJALASAÐN ÍSLANDS

FORMÁLI

Manntalið 1703 er elsta manntal hér á landi, eins og kunnugt er, og raunar elsta manntal sem nær til heillar þjóðar. Hagstofa Íslands gaf það manntal út á árunum 1924-47. Næsta allsherjar manntal sem varðveisit hefur, er manntalið sem miðað er við árið 1801. Það tekur yfir allt landið og hefur varðveisit óskaddað, vandað manntal.

Af þessum ástæðum þótti Ættfræðifélaginu eðlilegt að velja manntalið 1801 til útgáfu þegar útgáfu manntalsins frá 1816 var lokið árið 1974. Það manntal nær ekki til alls landsins, því að það var aðeins fært fremst í nýjar prestþjónustubækur sem þá voru fyrirskipaðar, en þær hafa ýmist eyðilagst með öllu eða skaddast úr allmögum sóknum. Það manntal hefur þann kost að það greinir frá fæðingarstöðum manna, sem manntalið 1801 gerir ekki. Hins vegar veitir manntalið 1801 ýmsar upplýsingar fram yfir manntalið 1816, til að mynda um „egtastand“ og atvinnu.

Gert er ráð fyrir að manntalið 1801 komi út í þrem sjálfstæðum bindum. Nær 1. bindið, sem hér birtist, yfir Suðuramtíð. Í 2. bindi verður Vesturamt og Norður- og Austuramt í hinu þriðja og er það sama skipting í bindi og er í frumhandritinu í Þjóðskjalasafni.

Horfið var að því ráði að hafa þessa útgáfu stafréttu eftir frumritinu til þess að sem minnstu skipti fyrir notendur hennar hvort þeir hefðu hana fyrir sér eða frumritið sjálft. Gerir útgáfan þá hvort tveggja: að veita almennum lesanda haldgóðan fróðleik um forfeður sína eða annað fólk á þessum tíma og fullnægja jafnframt vísindalegum kröfum fræðimanna.

Þjóðskjalasafn Íslands hefur lagt til prentsmeðjuhandrit, og hefur það verið útgáfunni ómetanleg hjálp. Fjárveitinganefnd Alþingis hefur tekið styrk til útgáfunnar upp í fjárlög ríkisins, og einnig hefur útgáfan notið styrks úr Þjóðhátiðarsjóði. Er þetta allt mikilla þakka vert, því að fullyrða má að án þess hefði reynst ókleift að koma manntalinu út.

Júníus Kristinsson skjalavörður hefur vélritað handrit til afnota við setningu í prentsmeðjunni og borið það saman við frumritið ásamt Bjarna Vilhjálmssyni þjóðskjalaverði. Júníus annaðist prófarkalestur, en Bjarni las einnig 1. prófórk. Bjarni samdi einnig orðskýringarnar í samráði við Júníus. Allt þetta hefur krafist mikillar nákvæmni og þolinmæði, eins og engum mun leynast er bókina skoðar. Hitt skilja þó ef til vill engir nema þeir sem einhvern tíma hafa fengist við svip að verk hve ákaslega vandasamt starf þeirra Júníusar og Bjarna hefur verið.

Þá má nefna þriðjamanninn sem sýnt hefur fádæma vandvirkni og alúð við þessa útgáfu. Það er Óskar Jónsson prentari, sem sett hefur alla bókina. Það er ekki einungis hin óvenjulega og margbreytilega stafsetning sem gert hefur setninguna mikið vanda- og nákvæmnisverk, heldur einnig umbrot í dálka og blaðsíður svo að vel færi á. Vill útgáfustjórnin tjá Óskari miklar þakkir fyrir starf sitt um leið og hún þakkar öðrum starfsmönnum Prentsmeðjunnar Hóla fyrir ágætt starf við að gera bókina sem best og myndarlegast úr garði, þótt engin nöfn séu nefnd.

F. h. stjórnar Ættfræðifélagsins.

ÓLAFUR P. KRISTJÁNSSON

UM ÚTGÁFUNA

Konungleg tilskipun um almennt manntal í Danmörku, Noregi, Íslandi og Færejum var gefin út 12. nóv. árið 1800. Var þar boðið, að manntalið skyldi hefjast 1. febr. 1801 í Danmörku og Noregi, en á Íslandi og Færejum svo fljótt á næsta ári sem unnt væri. 28. nóv. sama ár var svo gefið út konungsbréf með nákvænum leiðbeiningum um framkvæmd manntalsins. Bréf þetta hefur vart borist til Íslands fyrr en með vorskipum 1801, og það er fyrst 31. okt. það ár, að Geir biskup Vídalín sendir prófostum sínum íslenska þýðingu konungsbréfsins ásamt þeim prentuðu eyðublöðum, sem manntalið skyldi færast á. (Tilskipunin um manntalið, konungsbréfið um framkvæmd þess og bréf biskups til prófasta eru prentuð sem fylgiskjöl hér á eftir). Alllangur tími mun hafa liðið, áður en prófastar þeir, sem fjærst bjuggu, fengu manntalsgögnin í hendur, og áttu þeir þá eftir að koma þeim áfram til presta sinna, sem telja áttu fólkis, hver í sinni sókn. Eftir dagsetningum manntalsblaðanna að dæma mun manntalið hafa verið tekið víðast hvar á landinu um vorið og sumarið 1802, fyrr á nokkrum stöðum í nágrenni Reykjavíkur, en annarsstaðar ekki fyrr en á árinu 1803, – þó skyldi manntalið miðast við 1. febr. 1801, eins og upphaflega var boðið í tilskipun konungs.

Frumhandrit manntals á Íslandi 1801 er nú varðveitt í Þjóðskjalasafni Íslands og var þangað heimt í tvennu lagi frá Danmörku, Vesturamt 1904 og Suður-, Norður- og Austuramt 1928. Manntalið er vel varðveitt, blöðin óvenju hrein og lítt velkt af mannfræðiheimild að vera, frágangur prestanna yfirleitt vandvirknislegur og skriftin hjá sumum listileg að sjá. Manntalið, sem upphaflega hefur verið á lausum blöðum, hefur verið bundið í þrjú þykk bindi (34x21 cm), Suðuramt og Vesturamt hvort í sínu bindi, en Norður- og Austuramt í hinu þriðja.

Pegar ákveðin var prentuð útgáfa á manntalinu 1801, var nokkur vandi á höndum, hvernig haga skyldi frágangi þess. Olli þar mestu, að texti manntalsins er á dönsku (manna- og bæjanöfn þó oftast rituð sem íslenska), og arið oft örðugleikar á að þýða nákvæmlega á íslensku, einkum það, sem segir um atvinnu manna, enda ekki alltaf fyllilega ljóst, hvaða merkingu skrásetjari leggur í orðin. Það varð því að ráði að prenta manntalið orðrétt og stafrétt eftir frumtextanum, þó með ýmsum frávikum, sem nú skal gerð grein fyrir.

- Í frumritinu eru fjölskyldur innan hverrar sóknar tölusettar frá 1 og áfram. Hér er þessari tölusetningu sleppt, nema þegar svo stendur á, að fleiri en ein fjölskylda er á sama bæ.
- Í frumritinu er tala fólks í hverri fjölskyldu færð í sérstakan dálk, samtalan færð yfir á næstu blaðsíðu og þannig koll af kolli, uns heildartala fólks í sókninni er fengin. Hér er þessum töluum sleppt að öðru leyti en því, að heildartala sóknarmanna er tilgreind.
- Dálkurinn með hjúskaparstétt fólks hefur verið samræmdur að mestu, – þurfti þess með, svo að unnt væri að koma upplýsingum um hvern og einn í eina prentaða línu. Í þessum dálki er nú aðeins notað: *1. ægt.* (í fyrsta hjúskap o. s. frv.), *ugift* (ókvæntur, ógift), *enke*, *enkem.* *1.* (ekkja, ekkill í fyrsta sinn o. s. frv.). Í frumtexta er þetta orðað með ýmsum hætti,

en merkingin þó alltaf ótvírað. Þá sjaldan fráskilið fólk kemur fyrir eða ýtarlegrí upplýsingar eru veittar um hjúskaparmál fólks, er það tekið upp í hinn prentaða texta fullum fettum.

- Notkun á stórum staf og litlum er samræmd og færð í nútímahorf, eins hvenær ritað er í einu orði eða fleiri.
- Skammstafanir eru leystar upp í (). Hafi auðsjáanlega fallið úr stafir í frumtexta, er þeim bætt við innan (). Verði texti ekki lesinn með vissu (máður, rifið upp í blað, bundinn inn í kjöл), er tilgátan sett í []. / merkir framhald næstu línu fyrir ofan.

Einhverjum kann að finnast sumt annarlega stafsett í textanum. Vandræðalaust ætti þó að vera fyrir þá, sem stautfærir eru í dönsku, að átta sig á, hvað við er átt, enda koma sömu orðin marg-sinnis fyrir á hverri blaðsíðu. Til hagræðis hefur verið útbúið dálitið orðasafn, sem prentað er aftast í þessari bók, þar sem útskýrð eru á íslensku ýmis dönsk og latnesk orð, einkum þau, sem ef til vill finnast ekki í einföldustu orðabókum.

Reykjavík, 12. okt. 1978

JÚNÍUS KRISTINSSON

SKJÖL UM MANNTALIÐ 1801

Konungleg tilskipun um almennt manntal, dags. 12. nóv. 1800

Vi ville allern., at en almindelig Folketælling i Vore Riger Danmark og Norge, samt Island og Færöerne, skal foretages paa den herudi foreslagne Maade, og at den skal tage sin Begyndelse overalt i Danmark og Norge næstkommende 1. Februarii, og i Island og Færöerne saasnart skee kan i næste Aar. Iovrigt skal om denne Tælling gjennem Vort Danske Cancellie udfærdiges fornødne trykte Reskripter til alle Vedkommende, til hvilken Ende Vort Rentekammer tilstiller Cancilliet en Gjenpart af denne Forestilling, ligesom det og forsyner samme, saasnart mueligt, med de til Tællingen fornødne Materialier. Friderichsberg Slot den 12. Novembr. 1800.

(Lovsamling for Island VI, bls. 489)

Konungsbréf um almennt manntal, dags. 28. nóv. 1800

Christian hinn sjöundi af guðs náð kóngur etc.

Vor náð! Sannfærðir um þá nytsemi, er flýtur af nákvaemri þekkingu um tölu fólks í vorum ríkjum og löndum, um þess kyn, aldur og bjargræðisvegu, höfum vér allranáðugast ályctað, að þvílikt manntal verði alstaðar tekið í stöðum og landsbyggðum í Danmörku, Norvegi, Íslandi og Færejum, hvar með byrja skal í Danmörku og Norvegi þann 1sta dag Februarii mánaðar næstkomandi, sem er sunnudagur, og að því, svo framlega sem það ei á sama degi verður til lykta leitt, verði framhaldið á næstu sunnudögum (þar eftir), en á Íslandi og Færejum svo fljótt sem því verður við komið, eftir frekari ráðstöfun vors stiftamtmanns yfir Íslandi og landfógetans í Færejum, þó svo að manntalið áltist sem byrjað þann 1sta dag Februarii mánaðar.

Við þetta manntal athugist sú regla, að þau börn er fæðast að umliðnum 1sta degi í Februario, þó aður en manntalið fullent sé, áltist sem óborin og verði eigi meðtalinn, hvar á móti þær persónur er deyja á því tímabili frá manntalsins byrjun til þess endalyktar, teljist með þeim lifendu, svo fólkssjöldans rétta ástand um þann tiltekna dag verði auðséð af manntalslistanum.

Í manntalinu innilykist einn og sérhver án manngreinarálits, innlendir og útlendir, er á þeim ákvæðna degi eru hér í ríkjunum, sömuleiðis þeir innlendu, er að sönnu dvelja í ferðalagi erlendis, en hverjir þó vitanlega annaðhvort séu hér venjulega heimilisfastir í ríkjunum eður og hafa í áformi að flytja sig aftur hingað búferlum.

Eins og vér með sérlegri skipan höfum boðið öllum vorum stiftamtönum og þeim vorum amtönum í Danmörku sem hafa fyrir kaupstöðum að sjá og vorum málverks yfirforstjóra í Kóngsbergi, að fólkstalið í stöðunum tekið sé að borgarráðsins tilsjón af róðumeisturunum, sömuleiðis viljum vér að manntalið á landsbyggðunum gjörist af sóknarprestunum með tilstyrk djáknans og skólahaldara í sérhverrar höfuðkirkju- og annexiu-söfnuðum.

Til erfiðisléttis þeim er manntalið taka, eftirlæst prestunum sérhverjum í sinni sókn af predikunarstólnum að stefna til sín, á þann dag, sem til manntalstekningar er ákvarðaður, öllum húsferðum frá svo mörgum býlum, bæjum eða húsum, hværra innbyggjendur prestarnir á einum degi ætla sér að geta talið, til að nafngreina þær persónur, sem hafa aðsetur í heimagarði bænda eður húsum þeirra, og um hverja sér í lagi að fráskýra þeim kringumstæðum, er síðar verður getið.

Eiga þannig prestarnir eftir undangenginni auglýsingu frá predikunarstólnum á hverjum eftirfylgjandi sunnudegi að framhalda manntalinu, þangað til allir sóknarinnar innbyggjendur eru taldir og listar yfir þá samanteknir.

Í þeim sóknum, innan hværra stórgarðar liggja, skulu þeirra eignarmenn, eður þeir sem koma fram af þeirra hálfu, vera skyldugir til að hafa með sér bréflega skýrslu um alla þá sem heimilisfastir eru á slíkum stórgörðum.

Í manntalinu áltist sérhver að eiga þar heima, hvar hann sefur um nætur. Sé ein persóna, sem venjulega sefur í vissu húsi, fráverandi, annaðhvort einungis í eyrindagjörðum utanlands eða innan, en hefur þó í áformi að koma aftur, t. d. í sjóferðum, reiknast hann til þess hibylis, frá hverju hann hefur burt farið og til hvers hann ætlaði sér aftur að koma.

Eins og manntalið yfir höfuð á að gjörast á hverjum bæ og í hverju húsi fyrir sig, þannig: að á hverjum bæ eða býli eiga að nafngreinast allir menn er þau byggja, svo á einnig í listunum hvers og eins fulla nafn og aldur að tilgreina. Í tilliti til nafnsins ber að gæta þess að þegar nöfn þau sem eigi eru algeng, kunna fyrir að koma, er orsaka kynnu einhverja kyn- eða mann-villi, á þess undir eins í listunum að geta, – og í tilliti til aldursins, að það yfirstandandi, en eigi umliðna aldursár að nefnist, t. d. nýfædd börn eiga að ritast ársgömum, og sá sem er á 26ta aldursári, ritist sem sé hann 26 en eigi 25 ára gamall.

Um hvern mann á þess að geta, hvers ástands hann sé innan húss, svo sem: hvert hann sé húsbondi, egtakvinna, barn, skyldmenni, og þá hversu nákomíð, vinnuhjú, einnig sveinar, drengir, húsleigufólk, einhleypir menn, skylduhýstir, menn konungs og s. fr.

Um hvern mann og kvinnu á að gjöra grein á hvert þau sé gift fyrsta, öðru eður 3ðja sinni eður oftar, hvert þau sé ógift eður egtamakalaus í fyrsta, öðru sinni eður oftar.

Á sama hátt skal einnig tilgreina sérhverrar mannesku nafnbót, embætti, sýslan, handverk og bjargræðisveg, eður hvað þær hafa sér til uppheldis, einnig hvert þær sé ómagar eður ölmusulimir; – einkum á þess að geta um húsmenn til sveita, hvert þeir hafi nokkra jarðyrkju eður annan bjargræðisveg.

Annars þegar fleiri en einn búa á sama bæ, eður í sama húsi, þá á sérhvers heimilisfólk að teljast út af fyrir sig.

Til þess að manntalslistarnir gætu gjörst svo skiljanlegir sem mögulegt er, hvar til sér í lagi útheimtist að þeir allir sem haganlegast verði á sama hátt og eftir sömu reglum lagaðir, mega

hlutaðeigendur fá meðfylgjandi prentuð forskriftabréf (schemata) er sýna hvernig og í hverja línu sérhver persóna sem talin er, og hennar tilgreinandi ástand, eiga í manntalslistann að innfærast. Eins mega hlutaðeigendum til ómaksléttis meðdeilast svo mörg pappírsörk, með tilheyrandi prentuðum titlum og rúmum sem nægja til að gjöra þessháttar lista.

Pegar listarnir eftir því prentaða formi eru samanteknir og fullgjörðir af prestunum yfir fólkstal í öllum þeirra sóknum, eiga þeir þá að senda prófostunum til nákvæmarar yfirskoðunar, til þess að sjá, hvert að um eina eður aðra persónu, hafi eigi gleymst að geta þeirrar skýrslu sem krafin er, og reynist svo, eiga prófastarnir að senda hlutaðeigandi presti listana aftur til endurbótar.

Par eftir eiga listarnir af prófostunum að tilsendast hlutaðeigandi amtmönnum, innan þeirra embættis takmarka, sem einnig eiga að yfirskoða listana og eftir kringumstæðum ef þurfa þykir senda þá þeirra höfundum til lagfæringar, áður en þeir frá þeim sendast til stiftamtmanns og þín, er eigið að senda þá til vors rentukammers, ef ekkert verður að listunum fundið.

Annars eiga hlutaðeigendur að upþörvast til að samantaka þetta manntal með allri mögulegri kostgæfni, án sleitu og hleypidóma, sem og þar hjá áminnast um að bera umhyggju fyrir því, að þetta eyrindi framkvæmist sem nákvæmlegast verður, því séu listarnir öðruvísi gjörðir en hér er skipað, má búast við, að þeir verði frá rentukammerinu aftur sendir til leiðréttigar, og í þá að setja það er ávantari.

Eftir þessu áttu allraundirgefnað að breyta, samt gjöra nauðsynlega ráðstöfun, og samkvæma því sem hér er boðið.

Felandi þig guði á höndur! Skrifað í vorum konunglega aðsetursstað Kaupmannahöfn þann 28da Novembrið 1800.

Eftir konunglegrar hátignar allramildilegustu skipan.

Moltke

Colbjørnsen, Rejersen, Feddersen,
Cold, Knudsen, P. J. Monrad

C. A. Falbe

Oversettselsens rigtighed attesteres af Geir Vidalin

Til
biskupsins yfir Skálholtsstifti
Geirs Jónssonar Vidalin

(Þjóðskjalasafn – Kirknasafn VIII, I, D. 2, bréf nr. 115)

Bréf biskups til prófasta í Skálholtsstifti 31. okt. 1801

Ásamt með þessu bréfi mínu tilsendist yðar velaruverðugheitum eitt konunglegt rescript daterað þann 28da Novembrið 1800, úlagt á íslensku, áhrærandi það nýja fólkstal, sem konungleg háttign allramildilegast hefur boðið að gjörast skyldi hér á landi eins og í báðum ríkjunum, – líka svo mikið af þeim prentuðu schemater, er ég ætla að þurfa muni til yðar prófastsdæmis, í hvör schemata fólkstalið á að innferast á þann hátt og eftir þeim reglum, sem áminnast bréf fyrirsegir.

Manntalið á að byrja þann 13da næstkomandi Decembris, hvar því verður við komið, eftir þeirri ráðstöfun, sem herra stiftamtmanni Stephensen hefur þóknast að gjöra í því efni.

Jafnvel þótt þær reglur, hvar eftir manntalið á að gjörast, séu í téðu kóngsbréfi skilmerkilega framsettar, áleit ég þó ekki ónauðsynlegt að gjöra þar við eftirfylgjandi fáar athugasemdir og það þar hjá er mín innileg ósk, að þetta verk verði af yðar velaru- og æruverðugheitum vandað sem best verður, svo enginn vor þurfi að bera kinnroða fyrir hirðuleysi eður fákänsku í þessu efni.

Bæja og manna nöfn skrifist öll á íslensku í nominativo, án þess að gefa þeim danskar endingar, en hitt allt á dönsku.

Í fyrstu rubriqven standi bæja nöfnin og familie talan, eins og það hér með fylgjandi (trykte udfyldte) schema útvísar.

Til familien teljast þær persónur, sem á bænum voru þann 1sta Februarii 1801, þótt þær hafi unnið sjálfum sér, ef þær voru á húsbóndans fæði og í hans fyrirsvari.

Hjú sem eru í helminga- eður þriðjunga vistum, teljast þar sem þau voru í vist þann 1sta Februarii 1801; – eins húsgangsmenn sem ekkert aðsetur hafa, þar sem þeir voru staddir þann áminnsta dag; – sjómenn og haustmenn þar sem þeir voru í vist; – lausamenn, ef til eru, þar sem þeir höfðu aðsetur; – skólapiltar þar sem þeir átu heima sumarið áður.

Summurnar af manntalinu á hverjum bæ, að hjáleigunum meðtoldum, færast út í rubriqven til hægri handar. Þessar summur leggjast síðan saman neðst á síðunni og transporterist yfir til næstu síðu uns manntalinu í hvörrí sókn er lokið.

(Þjóðskjalasafn – Biskupsskjalasafn A, IV, 32, bls. 799–801)

TAFLA 1

Fólksfjöldi í Suðuramti 1. febr. 1801, skipt eftir kyni, aldri og hjúskaparstétt

	Karlar			Konur		
	giftir	ógiftir	ekklar	giftar	ógiftar	ekkjur
1—10 ára		2196			2325	
11—20 —	2	1074	1	5	1067	
21—30 —	320	875	5	457	1046	5
31—40 —	889	286	9	876	452	35
41—50 —	568	67	16	556	206	54
51—60 —	507	48	46	484	202	174
61—70 —	352	47	71	294	155	299
71—80 —	120	15	77	97	77	218
81—90 —	28	1	36	14	18	67
91—100 —	1		1	4	1	7
Samtals	2787	4609	262	2787	5549	859

Heimild: Statistisk Tabelværk, 6. hæfte, Khavn 1842, bls. 170–171

TAFLA 2

Fólksfjöldi í Reykjavíkurkaupstað 1. febr. 1801, skipt eftir kyni, aldri og hjúskaparstétt

	Karlar			Konur		
	giftir	ógiftir	ekklar	giftar	ógiftar	ekkjur
1—10 ára		30			38	
11—20 —		13		1	17	
21—30 —	8	17	1	19	16	
31—40 —	22	9		17	7	1
41—50 —	14	2		10	4	2
51—60 —	8	1	3	11	1	4
61—70 —	8			5	1	7
71—80 —	2			2	1	3
81—90 —	1					
91—100 —		1				
Samtals	63	73	4	65	85	17

Heimild: Statistisk Tabelværk, 6. hæfte, Khavn 1842, bls. 170–171

TAFLA 3

Fólksfjöldi í Suðuramti og Reykjavíkurkaupstað 1. febr. 1801, skipting eftir atvinnu

	Suðuramt		Reykjavík	
	karlar	konur	karlar	konur
kirkebetiente ¹ og lærerstanden		198	185	2 1
borgerlig embedsstand		97	111	5 3
godseiere, godsbestyrere og store avlsbrugere		21	22	
gaardmænd		4543	5037	
huusmænd med jord		377	391	
huusmænd uden jord		273	319	
inderster		11	18	
kiðbmænd med deres karle og drenge		5	2	30 19
kunstnere og haandværksmænd med deres svende og drenge		29	26	16 11
søfarende og fiskere		71	59	47 57
møllere, kromænd, landkræmmere og værtshuusholdere		29	26	8 12
tienestefolk		1553	2413	10 27
dagleiere		92	46	19 32
capitalister		13	12	
pensionister		7	29	2 3
almisselemmer		335	492	1 2
andre af ubestemte næringsveie		4	7	
summa		7658	9195	140 167

¹ Starfsheiti höfð á dönsku vegna erfiðleika á nákvæmri þýðingu

Heimild: Statistisk Tabelværk, 6. hæfte, Khavn 1842, bls. 179

TAFLA 4

Fólksfjöldi í Suðuramti 1703, 1769, 1785, 1801 og 1835

Sýslur	1703 ¹	1769 ²	1785 ³	1801 ⁴	1835 ⁴
Skaftafelssýslur	2947	2707	1898	2450	3433
Rangárvallasýsla	4256	4139	3715	4030	4609
Vestmannaeyjar	339	310	255	156 ⁵	297
Árnessýsla	5179	4828	3929	4625	4944
Gullbr. og Kjósarsýsla	3928	3470	3767	3698	4323
Reykjavíkurkaupstaður				307	639
Borgarfjarðarsýsla	2079	1694	1499	1877	2047
Samtals í Suðuramti	18728	17148	15063	17143	20292

¹ Skýrslur um landshagi á Íslandi II, Khöfn 1859, bls. 64² O. Olavius: Oekonomisk Reise gjennem Island, Khöfn 1780, bls. 657³ Hannes Finnsson: Mannfækkun af hallærum, Rvík 1970, bls. 140⁴ Statistisk Tabelværk, 6. hæfte, Khöfn 1842, bls. 164–167⁵ Í fyrri skýrslum eru Vestmanneyingar oftaldir um 17 vegna tvítalningarár

Opptegnelse
paa Folketallet i Hoffells - Sogn under Islands Sønder Amt, saaledes som det befandtes
at være den 1ste Febr. 1801, tilligemed Forklaring om enhver Persons Stand,
Embede og Næringsvei, m. v.

Bornered og Steder med Dørene, samt Sa- millerenes Antal.	Personernes fulde Navne i enhver Familie.	Hvad enhver Person er i Familien.	Per- sonens Alder, det is- hende Al- ders Bar- ibreg- set.	Uagt eller ejt, og hvor ofte de har været i Øste- eller Utestand.	Personernes Titel. Embede, Forrenting, Handværk, Matring- sel, eller hvad de live af.	Summa raa Folketallet i hver Døre og Sogn m. v.
Hoffell	Jon Helgason	Husbonde	78	Begge	Transport 160	
Annen	Sigurdur Magnús	Hans kone	65	i 1/2 Agteskab	Syfelman til form	
Syrske	Jam	Dotter				
Gaard	Ingeborg Jonsdatter	Deres Gudrun Jonsdatter	35 30	ugivt ugivt	Eieniske piger	
	Thorleifur Sigurðsson		22	ugivt		
	Pauull Thordarson	Eieniste	23	ugivt		
	Raufnelli Gonsom	Føder	21	ugivt		
	Juni Blarna dotter		25	ugivt		
	Kristin Olafsdotter		19	ugivt		
	Hundur Magnússon	Opfostring Barn	2			10
Criyja	Indridi Gudmundur	Husbonde	73	i forse Agteskab	Bonde af Jordbrug	
fell	Jon					
Samme	Halla Gudadotter	Hans kone	55			
Syrske	Helga Indridadotter	Deres datter	19	ugivt	Eieniske pige	
deel	Ingeborg Gudmundur	Husbonde	72	ugivt	Eyder almisse	
	Magnus Staford	Husmand	38	Begge i Agteskab	Lever af Jord = Biating	
	Kristin Jonsdotter	Hans kone	32	ugivt	Sicot hoc	
	Oddni Magnus- dotter	Deres Barn	1			7
Selberg	Eirikur Jonson	Husbonde	81	2 d gang	Bonde af Jordbrug	
Samme	Halla Jonsdotter	Hans kone	71	15 dage		
Syrske	Jon Jonson	opfoftret	16	Aktab	Eieniske barn	
land						180

Sýnhorn úr frumriti manntalsins 1801. Upphaf Hoffellssóknar. Rithönd sr. Magnúsar Ólafssonar í Bjarnanesi. Smækkað.

SKAFTAFELLSSÝSLA

STAFAFELLSSÓKN

Hvalnæs, proprietærgaard

1. Ofeigur Jonsen	huusbonde	72	1. ægt.	nærer sig og sine af feedrvit
Steinun Jonsdatter	hans kone	48	—	/og lidens söefangst
Gudrun Jonsdatter	konens søster	50	enke 2.	underholdes mesten del af
Gisle Jonsen	tienistekarl	19	ugift	/huusbondens midler
Sigrider Gisledatter	tienistepige	23	—	
Sigrider Sivertsdatter	huusbondens	16	—	
	fosterdatter			
	huusbonde	49	1. ægt.	lever af jordbrug faaravling
	hans kone	30	—	/og lidens fiskerie
	hans datter	7		
	}{ deres børn	4		
		1		

Vyk, kyrkegaard

1. Conrad Salomonsen	huusbonde	32	1. ægt.	lever af feedrvit og lidens
Sigridur Einarsdatter	hans kone	31	—	/söefangst
Salomon Conradssen		5		
Einar Conradssen		4		
Pauull Conradsen		3		
Gudrun Conradsdatter		1		
Gudrun Conradsdatter	mandens moder	66	enke 1.	underholdes af sin sön
Jon Einarsen	tienistekarl	20	ugift	
Sigridur Salomonsd.	tienistepige	24	—	
Gudrun Ingemundardatter	pleiebarn	12	—	

2. Bjarne Thorbiörnsen	huusbonde	35	1. ægt.	bonde af jordbrug og faar- /avling
Gudleif Jonsdatter	hans kone	38	—	
Thorbjörn Biarnesen	deres barn	11		
Sigrider Biarnedatter		—		
Thuridur Biarnedatter		8		
Erich Biarnesen		5		
Halla Biarnedatter		3		
Gudrun Erichsdatter	mandens moder	72	enke 1.	underholdes af sin sön
Ingeborg Arnedatter	tienistepige	28	ugift	

Svinholar, selveygaard

1. Salomon Jonsen	huusbonde	44	1. ægt.	lever af jordbrug og lidet
Thuridur Paulsdatter	hans kone	51	—	/fiskerie undertiden